

DE METTEN VAN DE ❖ HEILIGE EN GROTE WOENSDAG ❖

Na de hexapsalm en de vredeslitanie zingen we plechtig het

ALLELUJA ... *in toon 8*

5e ode - Jes 26

1. Aan het einde van de nacht ontwaakt mijn geest voor U, o God, want Uw geboden stralen als licht over de aarde.

de
son: 1a
_
Allelū
: -
ja,
alleluja,
allelū
: -
-
ja.
: -

2. Leert gerechtigheid, bewoners der aarde.
3. Naijver zal een tuchteloos volk treffen; reeds nu verslindt het vuur de tegenstanders.
4. Vermeerder het kwaad over hen, o Heer, vermeerder het kwaad over al de roemrijken der aarde.

TROPAAR *toon 8 ook plechtig*

de
1a
_
Zie
de
Brūidegom
komt
te
mid
: -
derna
cht,
*
geluk
zālig
de
diena
ar
die
Hij
wakend
vin
: -
den
zā,
*
mā
ar
on
wā
ardig
is
hij
die
Hij
le
: -
dig
vindt.
*
Mijn
ziel,
wees
dus
waak
: -
-
zā
am,
zodat
gij
niet
door
slaap
over
: -
val
: -
len
wordt,
*
en
daardoor
aan
de
dood
_
vervalt,
*
en
van
het
kō
: -
ninkrijk
uitgeslo
: -
ten
wordt.
*
Maar
waak
op
en
roep
_
uit:
*
Hei
: -
lig,
heilig,
heilig
zijt
Gij
_
,
o
God,
*
door
de
Moeder
Gods,
ontferm
U
o
-
ver
ons.
: -
(3x)

NA DE EERSTE PSALMLEZING (14e kath.) **KATHISMA-ZANG :**

t.3 𐀀 De zondares kwā̄m tōt Ū * én goot myron en tranen over Uw voeten, Mens-liē-vēn-dē. * Toen werd zij, op Uw bevel, van de stank van haar zōn-den be-vrijd, * mǎar de ondankbare Leerling die de geur van Uw genade versprēid-dē, * hēeft deze genade ver-wor-pēn, * én in zijn geldzucht bevlekte hij zich met het slijk van ver-raād. ** Ēre, o Christus, zij Ūw barm-hā-rīg-hēid. –

Eer... nu en altijd ... *herhalen*

NA DE TWEDE PSALMLEZING (15e kath.) **KATHISMA-ZANG :**

t.4 𐀀 Door geldzucht ge-drē-ven, * ó-verwoog de bedrieglijke Jū-dās, * Ū, Hēer, dē Schāt des le-vēns, * te ver-rā-dēn door list. * Als in een roēs snēlt hij naar de Jōōd-sē Raād, * én zegt tot de wette-ló-zēn: * wat gēeft gē mij, * wanneer ik Hem in uw hān-dēn ó- ver-gēef ** ōm Hem tē krui-si-gēn? –

Eer... nu en altijd ... *herhalen*

NA DE DERDE PSALMLEZING (16e kath.) **KATHISMA-ZANG :**

t.1 𐀀 Terwijl zij in vari-gē liēf-dē * Uw ongeschonden voeten afdroogde met de hā-ren vān haar hoōfd, * riēp de Zondares zuchtend en wē-nēnd * vān-uit dē grōnd vān haar hārt: * Ver-stoot mij niet, Me-dē-lij-den-dē, * verafschuw mij niet, mijn God; * mǎar aanvaard mij in mijn be-rōuw, ** én red mij, Gij enig Mens-liē-vēn-dē. –

Eer... nu en altijd ... *herhalen*

En onmiddellijk zegt de priester: En acht ons waardig te luisteren....

EVANGELIE VAN DE METTEN Jh § 41b Jh 12, 17-50

In die tijd gaf het volk, dat bij Jezus was ...

psalm 50

HET TRIODION *de irmen twee keer; troparen vier keer;
katavasia: dezelfde irmos*

3E ODE - TRIODION - TOON 2 *van Kosmas
acrostichon in Grieks: 'woensdag zing ik'*

^{ΑΥ}_Ω *irmos Ldn t. 2* _ Gij hebt mij bevestigd op de rots van het geloof, *
en tegen mijn vijanden hebt gij mijn mond wijd ge - o - pend *
daarom zingt mijn geest vol vreugde tot U: * niemand is heilig zoals
Gij, onze God, ** en niemand is rechtvaardig buiten U, o Heer. _

Eer aan U, onze God, eer aan U.

De raad der goddelozen zint op ijdelheid, die immers in slechte
gezindheid bijeenkomt om U, de rechtvaardige Christus schuldig
te verklaren, tot Wie wij roepen: Gij zijt onze God; er is geen
Heilige buiten U, o Heer.

Eer ... Nu en ...

De vijandige raad der wettelozen overweegt in haar God-bestrij-
dende gezindheid de rechtvaardige Christus als hinderlijk te
doden; tot Wie wij zingen: Gij zijt onze God, en er is geen Heilige
buiten U, o Heer.

irmos herhalen «Gij hebt mij bevestigd...»

kleine litanie

KONDAAK

Hoewel ik meer gezondigd heb, Algoede, dan de zondares,
heb ik U geen stromen van tranen gebracht.
Maar woordeloos smekend val ik voor U neer,
en kus vol liefde Uw ongerepte voeten,
opdat Gij mij, als de Meester, mijn schulden vergeven wilt,
nu ik tot U, Redder, roep: ** Bevrijd mij uit het vuil van mijn daden.

IKOS

De vrouw die eerst zo losbandig leefde, werd plotseling ingetogen gezien. Zij verachtte nu de werken van schandelijke zonde en lichamelijke lust, terwijl zij in haar geest overwoog de ontzettende schande van de straf der hel, die de ontuchtigen en losbandigen moeten ondergaan, onder wie ik de eerste ben. Maar al ben ik bevreesd, toch blijf ik, in mijn onverstand, bij mijn slechte gewoonten. Maar deze zondige vrouw haastte zich in haar vrees tot U, Die de Verlosser zijt, en zij riep tot U: menslievende Medelijdende, ** bevrijd mij uit het vuil van mijn daden.

SYNAXARION *van het mineon en :*

Op de Heilige en Grote Woensdag hebben de goddelijke vaders vastgesteld de gedachtenis te vieren van de zondige vrouw die de voeten van de Heer met myron zalfde, omdat dit kort voor het verlossend lijden gebeurde.

vers De myron die de vrouw uitgoot over Christus' lichaam, ging vooraf aan de balseming van Nikodemus.

Maar Gij Die gezalfd zijt met geestelijke myron, Christus God, bevrijd ons van de bevlakkende hartstochten; en ontferm U over ons als de alleen Heilige en Menslievende. Amen

8E ODE - CANON VAN HET TRIODION

^{mi}/_{do} *irmos Ldn t. 2* _ Op het onherroepelijk woord van de tiran *
werd de oven zeventovendig verhit; * maar de jongelingen, die het bevel hadden overtrèden, * werden door het vuur niet verbrand, * en zij rièpen uit: * bezingt de Heer al Zijn werken, ** en verheft Hem in alle eeuwigheid. _

Toen de vrouw de kostbare myron uitgoot, Christus, over Uw koninklijk, goddelijk en ontzagwekkend hoofd, heeft zij Uw onge-repte voeten aangeraakt met haar bevlakte handen en zij riep: Bezingt de Heer, al Zijn werken, en verheft Hem in alle eeuwigheid.

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer.

Zij waste met tranen de voeten van haar Schepper, in het bewustzijn van haar zonden, en droogde ze af met haar hoofdhaar. Daarom kreeg zij ook kwijtschelding van alles wat zij in haar leven had misdaan en zij riep uit: Bezingt de Heer, al Zijn werken, en verheft Hem in alle eeuwigheid.

Nu en ...

Het mysterie van de verlossing wordt voltrokken aan de dankbare vrouw, door de barmhartigheid van de Verlosser in de stroom van haar tranen, waarin zij - zonder zich te schamen - gewassen werd door haar belijdenis, terwijl zij riep: Bezingt de Heer, al Zijn werken, en verheft Hem in alle eeuwigheid.

Loven, zegenen en aanbidden ... *irmos - toon 2: herhalen*
« Op het onherroepelijk ... »

geen Magificat [de negende ode in zijn geheel gezongen:]

9e ODE - CANON VAN HET TRIODION

^{mi}
^{do} *irmos Ldn t. 2* _ Laat ons met onbevlekté lippen en met
zui - veré ziel * de alreine Moeder verheffen van Emma - nu - el *
en door haar onze gebeden opdragen aan Hem, *
Die uit haar geboren is: ** Spaar onze zielen, Christus God,
en red ons. _

_ De ellendigé Judas bleek ondankbaar en afgun̄ - - - stig *
door té redetwisten over het Godwaardige geschenk van de
mý - - - ron, * waardoor de zondeschuld vergeven was, *
en die hij tot handelswaar had willen ma - ken. **
Sbaar onze zielen, Christus God, én red - ons. -

Eer ...

_ Judas gaat heen en zegt tot de wetteloze lei - ders: *
wat wilt ge mij geven als ik u de Christus overlever Die gij zoekt *
Zó verwierp hij Christus' vriendschap omwille van geld. **
Sbaar onze zielen, Christus God, én red - ons. -

Nu en altijd ...

_ Hoe heeft de verblindende geldzucht u - overheerst, *
dat gij vergeten hebt dat heel de we - reld *
niet opweegt tegen uw ziel, zoals Christus u geleerd had? *
In uw wanhoop hebt ge uzelf de strop omgedaan en u verhan - gen. **
Sbaar onze zielen, Christus God, én red - ons. -

irmos herhalen: « Laat ons met onbevlekte lippen ... »

EXAPOSTILARION

(automelon; plechtig gezongen; 3x; met canonarch)

mi
do
sal

t. 3 - Uw brui loftszaal, * mijn Verlos ser, *
 zie ik versierd. * En ik heb geen kleed,
 * om daarin bin nen te treden. *
 Maak weer stralend het gewaad van mijn ziel, *
 Schenker des Lichts; **
 en red mij. 3x

LOFPSALMEN we laten vier verzen over en zingen de volgende stichieren-idiomela:

t.1 < De zondares er-kén-dē * dat Gij, de Zoon der Maagd, God zijt, * én omdat zij zo betreuenswaardig ge-hàn-deld had, * sméek-te zij U on-dér trá-nen: * Ont-bind mijn zwa-re schuld, * zoals ik mijn haren heb los-ge-maakt. * Bé-min mij die U lief-heb, * of-schoon Gij mij terecht zou moè-ten ha-ten. * Dán zal ik U belijden bij de tol-le-naars, * méns-lievende Wel-doè-nèr. ̎

t.1 < De zondares vermengde de kostbare myron met haar trá-nen, * toen zij deze over Uw vlekkeloze voeten uit-goet, * die zij met kussen over-dèk-tè. * Gij hebt haar aan-stonds ge-récht-vaár-digd * schénk ook aan ons vèr-gif-fe-nis. * Gij Die om ons geleden hebt, * én red ons. ̎

t.1 ≤ Toen de zondares de nār-dus brācht, * werd de leerling het eens met de wette-lō-zēn. * Zij goot vol vreugde haar kostbaar be-zit uit, * mār hij haastte zich de On-schāt-bare te ver-kō-pēn. * Zij erkende de Meēster, * maar hij scheidde zich van de Meester af. * Zij werd bevrijd, * mār hij werd vrijwillig tot slaaf van de vij-and. * Ver-schrikkelijk was haar zor-gē-lōosheid ge-wēest, * maar hoe groot was haar be-roūw! * Schēn dat ook aan mij, Ver-lōs-ser, * Diē om òns ge-lē-dēn hēbt, * en red òns. ~

t.1 ≤ O onzaligheid vān Jūdas! *

Hij zag hoe de zondares de voeten van Christus kus-tē, * mār hij bedacht boosaardig de kus van het ver-raād. * Zij ont-bōnd haar vlech-tēn, * mār hij liet zich geheel binden door toorn en af-gūnst, * en in plaats van myron bracht hij stinkende bōosheid. * Wānt afgunst kan niet onderscheiden wat waarlijk tot voer-deel strēkt. * On-zā-ligheid vān Jū-dās! * Bē-hoed daarvoor, o God, onze ziē-lēn. ~

Eer ...

t.2 = De zondares spoedde zich om nardus te kō-pēn, * de allerkostbaarste my-rōn, * om haar Weldoener tē bāl-se-mēn. * En zij riep tot de parfumbe-rei-dērs: * Geef mij my-rōn, * om Hem te zalven, Die mijn zonden heeft uit-ge-wist. ~

Nu en ...

t.6 – Zij die schipbreuk had geleden door de zōn-dē, * vōnd U als haven der red-dīng: * zij goot myron over U uit, tezamen met haar trā-nēn, * tēr-wijl zij uit-riēp: * Gij Die het berouw der zōn-daārs aan-vaārdt, * red mij, Meester, uit de branding der zōn-dē, * dōor Uw grō-tē ge-nā-dē. ~

Abt U komt heerlijkheid toe, Heer onze God, en tot U zenden wij de lof,
tot de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,
nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Gelezen doxologie

Vragende litanie: Laten wij ons morgengebed tot de Heer voltooien ...

APOSTICHEN *idiomela, toon 6*

t.6 – Heden komt Christus in het huis van de Fari-zee-er, * één zondige vrouw wierp zich aan Zijn voeten nē-dēr en riēp: * Ziē op mij, die schipbreuk heb geleden door mijn zōn-dēn, * én die wanhopig ben door wat ik ge-daān hēb; * mǎar verafschuw mij niet in Uw gōed-hēid, Heēr, * dōch schenk mij vergeving van mijn zōn-dēn en rēd mij. –

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid;
dan zullen wij juichen en ons verheugen.

t.6 – Voor U, de Meester, heeft de zondares haar haren ùit-gē-sprēid, * mǎar Judas strekte zijn handen uit naar de wette-lō-zēn: * zij om vergiffenis te ver-krij-gēn, * dōch hij om geld te ont-vān-gēn. * Dǎar-om roepen wij tot U Die om onze bevrijding verkōcht wērd: * Heēr, e-`rē zij Ū. –

Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen;
ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen.
Zie toch neer op Uw dienaren, op Uw werken, en leid hun kinderen.

t.6 – Een vrouw die in slechte reuk stond door haar zōn-dēn, * nā-derde tot U, Ver-lōs-sēr, * zij stortte tranen over Uw vōe-tēn * én met haar myron kondigde zij Uw Lij-dēn āān. * Zij sprāk tōt Ū: * Hōē durf ik tot U opzien, Meēs-tēr? * Gij zijt gekomen om zondaars te rēd-dēn; * rīcht mij op uit de diepte, hoewel ik ge-stōr-vēn bēn, * zō-als Gij Lazarus op de vierde dag uit het graf hebt òp-gē-wēkt. * Aān-vaard, Heer, mij ārm-za-lige `n rēd mij. –

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen.
Maak voor ons recht het werk van onze handen;
ja, maak recht het werk van onze handen.

t.6 – De vrouw die wanhopig was over haar lē-ven, * nū zij tot inzicht ge-kō-mēn wās, * kwām met myron en riēp tòt Û: * Vēr-werp mij niet, al ben ik een zōn-dā-rēs, * tēr-wijl Gij uit een reine Maagd ge-bō-rēn zijt. * Vēracht mijn tranen niet, Gij vreugde der ēngelēn * Aan-vaard mij, nu ik be-rōuw hēb, * zō-als Gij mij niet hebt doen vergaan toen ik zōn-dig-dē, * Heēr, in Uw grō-tē barm-hār-tig-hēid. –

Eer ... Nu en ... *idiomelon - toon 8 - van moniale Kassiani*

t.8 – Heer, dé vrōuw diē in zo vele zonden ge-val-len wās, * ēr-kēn-de Uw God-hēid; * zij nam de taak op zich van myron-draāg-stēr * ēn bracht U weeklagend de myron reeds voor de be-grā-fe-nis. * Wēē mij, zo sprak zij tot Û, * vōor mij is het nācht door de bē-geēr-tē der lūst: * dé donkere maanloze nacht der zondige lief-dē. * Aanvaard dé strōom van mijn trā-nēn, Heēr, * Gij Die het water der zee in wōl-kēn om-hoog doet gaān; * nēig U tot de ver-zūch-tingen van mijn hār-t, * zoals Gij Û uit de he-melen gebogen hebt in Uw ont-lē-di-ging. * Lāat mij Uw vlekkeloze voeten mō-gēn kūs-sēn, * ēn ze afdrogen met de hāar-lokken van mijn hoofd: * diē vōe-ten waarvan Eva de tred hoorde in het Pā-rā-dijs, * ēn waar-vōor zij zich uit vre-zē verbōrg. * Wiē kan de menigte van mijn zonden nā-gaān, * of dé āf-grond van Uw oordelen door-vōr-sēn? * Vēr-acht niet Uw dienstmaagd, mijn zielen-rēd-den-dē Vēr-los-ser, * Gij Diē on-mē-telijk barm-hār-tig zijt. –

Abt Het is goed de Heer te belijden ...

L *Heilige God ... t/m Onze Vader...*

KONDAAK

Hoewel ik meer gezondigd heb, Algoede, dan de zondares,
heb ik U geen stromen van tranen gebracht.
Maar woordeloos smekend val ik voor U neer,
en kus vol liefde Uw ongerepte voeten,
opdat Gij mij, als de Meester, mijn schulden vergeven wilt,
nu ik tot U, Redder, roep: Bevrijd mij uit het vuil van mijn daden.

L Heer, ontferm U. (40x) Eer .. Nu en ...U, eerbiedwaardiger ...
Vader zegen in de Naam des Heren.

P *Hij, Die is ...*

Abt Hemelse Koning, versterk het geloof van de vrome, orthodoxe
christenen; maak de volken goed gezind, schenk vrede aan de
wereld, bewaar *deze heilige kerk en deze stad (of dit heilig kloos-
ter)*; doe onze broeders en zusters die ons zijn voorafgegaan, bin-
nentrede in de woonplaats der rechtvaardigen; en neem ons aan in
berouw en belijdenis, want Gij zijt goed en menslievend.

GEBED VAN DE H. EFRAÏM DE SYRIËR

Heer en Meester van mijn leven

3 knielbuigingen (poklonen); met herhalingen

WEGZENDING

P Eer aan U, Christus God, onze hoop, eer aan U.

L Eer... nu en ... Heer, ontferm U (3x) Vader, zegen.

P *Dat de Heer, Die opgaat naar zijn vrijwillig lijden
omwille van onze Verlossing, Christus onze ware God,
Zich over ons ontferme en ons redde; door ...*

*IN DE VREN als tropaar: Zie de Bruidegom ... en als kondaak:
Hoewel ik meer gezondigd heb ... (vlgs. nieuw Grieks gebruik).*

IN HET ZESDE UUR

TROPAAR VAN DE PROFETIE *toon 2*

— Heden is de raad der wette-ló-zen bijeen-gé-kó-`mèn * en zij zinnen tegen U op ij-del-hèid. * Hé-den ontvangt Júdas hēt ónderpand vān de strōp * door de overeenkomst die hij mèt hēn slūit. * Zón-der het te wíl-len be-lijdt Ká-jà-fas, * dat Eēn terwille van al-len * hēt Lijden vrij-wíl-lig óp Zich neēmt. ✠ Onze Ver-lós-sér Chrís-tus, è-rè zij U. —

Eer ... Nu en ... *herhalen*

PROKIMEN *TOON 8*

PS 133

— Mo- ge de Heer u ze- ge- nen uit Si- on * de

Sche- per van he- mel en aar- de.

Zie toch, zegen de Heer, alle dienaren des Heren.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN EZECHIËL

2,3-3,3

De Heer zei tegen mij: Mensenkind, Ik zend u naar de zonen van Israëel, die Mij verbitterd hebben. Sommigen van hen hebben Mij verbitterd, zij en hun vaders zijn tot op de dag van vandaag tegen Mij in opstand gekomen. En deze zonen zijn stug van aangezicht

en verstokt van hart. Ik zend u naar hen toe. Gij moet tegen hen zeggen: Zo spreekt de HEER. En zij, of zij luisteren of dat niet doen – zij zijn immers een opstandig huis – zij zullen weten dat gij profeet zijt in hun midden. En gij, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, ga niet van voor hun aangezicht weg, want zij zullen woedend worden, en zij zullen u omringen, en gij zult wonen temidden van scorpioenen. Wees niet bevreesd voor hun woorden, en ga niet van voor hun aangezicht weg, want zij zijn een opstandig huis! Maar gij moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of dat niet doen, want zij zijn een opstandig huis! En gij, mensenkind, luister naar Wie tot u spreekt. Wees niet opstandig, zoals dit opstandige huis. Doe uw mond open en eet wat Ik u geef. Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestrekt en daarin was een boekrol. En Hij rolde deze voor mij open: deze was van voren en van achteren beschreven. Er waren gejammer, klaagliederen en weklacht op geschreven. Daarna zei Hij tegen mij: Mensenkind, eet deze rol op, ga heen en spreek tot de zonen van Israël. Toen deed ik mijn mond open en Hij gaf mij die rol te eten. Hij zei tegen mij: Mensenkind, laat uw mond eten, en uw buik zal zich verzadigen met deze rol, die aan u gegeven is. Toen at ik die op en hij werd in mijn mond als honing zo zoet.

TWEDE PROKIMEN TOON 2

PS 134

Gij, God- vre- zenden, zegen de Heer; * ge- ze- gend

zij de Heer in Si- on.

Loof de Naam des Heren,
loof, dienaren, de Heer.

DE HEILIGE EN GROTE WOENSDAG IN DE VESPER

ps.103; vredeslitanie; het 18^e kathisma; bij iedere stase een litanie.

HEER IK ROEP ... *we zingen 10* stichieren; de idiomela:*

t.1 ‹ De zondares  er-k en-d e * dat Gij, de Zoon der Maagd, G od  zijt, *  n omdat zij zo betreuenswaardig ge-h an-deld h ad, * sm eek-te zij  U on-d er tra n en: * Ont -bind mijn zwa re schuld, * zoals ik mijn haren heb los-ge-ma kt. * B -min mij die U lief-h eb, * of-schoon Gij mij terecht zou mo -ten ha -ten. * Dan zal ik U belijden bij de tol-le-naars, * m ens-lievende Wel-doe-n er.  

t.1 ‹ De zondares vermengde de kostbare myron met haar tra-nen, * toen zij deze over Uw vlekkeloze voeten  it-go t, * di  zij met kussen over-d ek-te. * Gij hebt haar aan-stonds ge-r cht-va r-digd * sch nk ook aan ons v r-gif-fe-nis. * Gij Die om ons geleden h bt, *  n red  ons.  

t.1 ‹ Toen de zondares de nar-dus br cht, * werd de leerling het eens met de wette-lo-z en. * Zij goot vol vreugde haar kostbaar be-zit  it, * m ar hij haastte zich de On-sch t-bare te v r-k -p n. * Zij erkende de M ester, * m ar hij scheidde zich van de Meest r  f. * Zij werd bevrijd, * m ar hij werd vrijwillig tot sla f van de vij-and. * V r-schrikkelijk was haar zor-g -loosheid ge-w est, * maar hoe groot was haar be-ro w! * Sch nk dat ook aan mij, Ver-los-ser, * Die om  ns ge-l -den h bt, *  n red   ns.  

** als er geen liturgie van de voorafgewijde Gaven wordt gevierd, dan 6 stichieren en apostichen. Heilige God t/m Onze Vader; Heer, ontferm U (12x) Alheilige Drieenheid .. De Naam des Heren ...*

t.1 – O onzaligheid van J^ud^as! *

Hij zag hoe de zondares de voeten van Christus k^us-^{te}, * m^aar hij bedacht boosaardig de k^us van het ver-ra^ad. * Zij ont-b^ond haar vl^ech-^{ten}, * m^aar hij liet zich geheel binden door toorn en af-g^unst, * en in plaats van myron bracht hij stinkende b^oos-^{heid}. * Want afgunst kan niet onderscheiden wat waarlijk tot voor-deel str^ekt. * On-z^a-ligheid van J^u-^{das}! ❖ B^e-hoed daarvoor, o God, onze zⁱe-^{len}.

t.2 – De zondares spoedde zich om nardus te k^o-^{pen}, * de allerkostbaarste m^y-r^on, * om haar Wel-doener t^e bal-se-m^en. * En zij riep tot de parf^umb^e-r^ei-d^ers: * Geef mij m^y-r^on, ❖ om Hem te zalven, Die mijn zonden heeft ^uit-ge-wⁱst.

t.6 – Zij die schipbreuk had geleden door de z^on-d^e, * v^ond U als haven der r^ed-^{ding}: * zij goot myron over U uit, tezamen met haar tr^a-^{n^en}, * t^er-wijl zij ^uit-ri^ep: * Gij Die het berouw der z^on-da^{ars} aan-va^ardt, * r^ed mij, Meester, uit de branding der z^on-d^e, ❖ d^oor Uw gr^o-^{t^e} ge-n^a-^{d^e}.

t.6 – Heden komt Christus in het huis van de Fari-z^e-^{e^r}, * een zondige vrouw wierp zich aan Zijn voeten n^e-^{d^er} en ri^ep: * Zi^e op mij, die schipbreuk heb geleden door mijn z^on-d^en, * en die wanhopig ben door wat ik ge-da^an h^eb; * m^aar verafschuw mij niet in Uw g^oed-h^eid, H^eer, ❖ d^och schenk mij vergeving van mijn z^on-d^en en r^ed-^{mij}.

t.6 – Voor U, de Meester, heeft de zondares haar haren ^uit-ge-spreⁱd, * m^aar Judas strekte zijn handen uit naar de wette-lo-^{zen}: * zij om vergiffenis te ver-krij-^{gen}, * d^och hij om geld te ont-van-^{gen}. * Da^ar-om roepen wij tot U Die om onze bevrijding verk^ocht w^erd: ❖ H^eer, e-^{re} zⁱj U. –

t.6 – Een vrouw die in slechte reuk stond door haar zòn-dén, * ná-derde tot U, Ver-lòs-sér, * zij stortte tranen over Uw vòe-tèn * én met haar myron kondigde zij Uw Lij-dén aan. * Zij sprak tòt Û: * Hóe durf ik tot U opzien, Meès-ter? * Gij zijt gekomen om zondaars te red-dén; * rícht mij op uit de diepte, hoewel ik ge-stòr-vèn ben, * zó-als Gij Lazarus op de vierde dag uit het graf hebt òp-gè-wèkt. * Aan-vaard, Heer, mij árm-za-lige `en red` mij. –

t.6 – De vrouw die wanhopig was over haar le-vén, * nú zij tot inzicht ge-kò-mèn wás, * kwám met myron en rièp tòt Û: * Vèr-werp mij niet, al ben ik een zòn-dà-rés, * tér-wijl Gij uit een reine Maagd ge-bò-rèn zijt. * Vèracht mijn tranen niet, Gij vreugde der `engèlèn * Aan-vaard mij, nu ik be-ròuw heb, * zó-als Gij mij niet hebt doen vergaan toen ik zòn-dìg-dè, * Héer, in Uw gró-tè barm-hàr-tìg-heíd. –

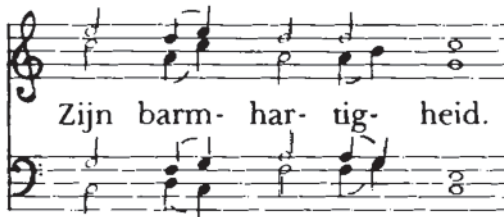
Eer ... Nu en ... *ideomelon - toon 8 - van moniale Kassiani*

t.8 – Heer, dé vròuw diè in zo vele zonden ge-val-lèn wás, * `er-kén-de Uw God-`hèid; * zij nam de taak op zich van my-ron-dràag-stèr * én bracht U weeklagend de myron reeds voor de be-grá-fe-nis. * Wée mij, zo sprak zij tòt Û, * vóór mij is het nàcht door de be-geer-tè der lùst: * dé donkere maanloze nacht der zondige lièf-dè. * Aanvaard dé stroom van mijn trà-nèn, Héer, * Gij Die het water der zee in wòl-kèn òm-hoog doèt gaàn; * neig U tot de ver-zúch-tingen van mijn hàrt, * zoals Gij Û uit de he-melen gebogen hebt in Uw ont-le-di-gìng. * Láat mij Uw vlekkeloze voeten mò-gèn kùs-sèn, * én ze afdrogen met de háar-lokken van mijn hoòfd: * dié vóe-ten waarvan Eva de tred hoorde in het Pá-rà-dijs, * én waar-voòr zij zich uit vè-ze verbòrg. * Wié kan de menigte van mijn zonden ná-gaàn, * of dé áf-grond van Uw oordelen door-vòr-sèn? * Vèr-acht niet Uw dienstmaagd, mijn zielen-red-den-dè Vèr-lòs-sér, * Gij Diè on-mé-telijk barm-hàr-tìg zijt. –

Intocht met wierook en het Evangelie-boek. Vreugdevol Licht ..

PROKIMEN TOON 4

PS. 135

Belijd de God der goden,
want eeuwig is Zijn barm-
hartigheid.

LEZING UIT EXODUS 2,11-22 , 18,4

Na veel dagen, toen Mozes groot geworden was en naar buiten ging naar zijn broeders, de zonen van Israël, en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, één van zijn broeders, uit de zonen van Israël. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hem in het zand. Toen hij de volgende dag naar buiten ging, zag hij twee Hebreeuwse mannen die aan het vechten waren. Hij zei tegen de schuldige: Waarom sla je jouw naaste? Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Wilt gij misschien ook mij doden, zoals gij gisteren die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden. Toen nu de farao van deze zaak hoorde, wilde hij Mozes doden, maar Mozes vluchtte voor het aangezicht van de farao en ging wonen in het land Midian. En toen hij in het land Midian gekomen was, ging hij zitten bij de put. De priester van Midian nu had zeven dochters, die de schapen weidden van hun vader Jethro. Zij kwamen om water te putten en vulden de drinkbakken om de schapen van hun vader Jethro te laten drinken. Toen kwamen de herders en joegen hen weg, maar Mozes stond op, beschermde hen en putte water voor hen en gaf de schapen te drinken. Toen zij bij hun vader Rehuel kwamen, zei hij: Waarom zijn jul-

lie vandaag zo snel teruggekomen? Zij zeiden: Een Egyptische man heeft ons gered uit de hand van de herders. Hij heeft ook water voor ons geput en onze schapen laten drinken. Hij zei tegen zijn dochters: En waar is hij? Waarom hebben jullie die man daar achtergelaten? Roep hem om bij ons brood te komen eten. En Mozes bleef wonen bij de man, en hij gaf zijn dochter Zippora aan Mozes tot vrouw. En de vrouw werd zwanger en baarde een zoon, en Mozes noemde zijn naam Gersom, want, zei hij, ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land. En wederom werd zij zwanger, en zij baarde haar tweede zoon, en hij noemde zijn naam Eliëzer, want, zei hij, de God van mijn vader is mijn Helper en heeft mij bevrijd uit de hand van de farao.

TWEDE PROKIMEN

TOON 4

PS. 137

Heer, Uw barmhartig- heid is eeu- wig; * ver- smaad

niet het werk van Uw han- den.

Ik wil U belijden,
Heer, uit heel mijn
hart.

LICHTZEGEN

LEZING UIT JOB

2,1-10

Het geschiedde op die dag, toen de engelen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEER, dat ook de duivel in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEER. Toen zei de HEER tegen de duivel: Waar kom je vandaan? En de duivel antwoordde de HEER en zei: Van een tocht over de aarde, en nadat ik de hele aarde onder de hemel doorkruist heb, ben ik hier gekomen. De HEER zei tegen de duivel: Heb je ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is onberispelijk, godvrezend en keert zich af van ieder kwaad. Hij volhardt nog steeds in zijn vroomheid, hoewel jij gezegd hebt, dat zijn bezittingen

zonder reden vernietigd moesten worden. Toen antwoordde de duivel de HEER en zei: Huid voor huid! Alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Steek Uw hand maar eens uit en tref zijn beenderen en zijn vlees. Of hij U dan nog openlijk zal zegenen?! En de HEER zei tegen de duivel: Zie, Ik geef hem aan je over, maar spaar zijn leven. Toen ging de duivel weg van het aangezicht des HEREN en hij trof Job met vreselijke zweren, van zijn voeten tot aan zijn hoofd. En Job nam een potscherf om zich daarmee te krabben, terwijl hij neerzat op de mesthoop buiten de stad. Toen er een lange tijd voorbijgegaan was, zei zijn vrouw tegen hem: Hoe lang houd je nog vol, zeggend: zie, ik heb nog een korte tijd geduld, en verwacht de hoop op verlossing. Zie toch, je gedachtenis is vergaan van de aarde: de zonen en dochters, de weeën en pijn van mijn schoot, waarvoor ik voor niets gezwoegd heb en me zozeer heb ingespannen. Je zit zelfs 's nachts in de open lucht op de vuilnishoop vol ongedierte, en ik ben een bedelende zwerfster die van de ene plaats naar de andere ga, en van het ene huis naar het andere, en ik wacht op de zonsondergang om uit te kunnen rusten van mijn moeite en leed, dat ik nu onderga. Maar spreek een woord tegen God en sterf. Maar hij keek haar aan en zei: Waarom spreek je als een dwaze vrouw? Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet verdragen? In dit alles wat hem overkwam, zondigde Job met zijn lippen niet tegen God.

meteen de wierook-zang: Laat mijn gebed ... en de volgende lezing :

EVANGELIE *ΜΤ § 108B* *ΜΤ 26, 6-16*

Toen nu Jezus te Bethanië was ...

en de rest van de dienst van de voorafgewijde Gaven.

In het Triodion, zo ook hier, volgt nu de canon van de dienst van de kleine complete van woensdag-avond.

In kloosters doet men de Grote Oliezalving soms op Grote Donderdag vóór de Uren, d.w.z. vóór de speciale avond - Basilius-Liturgie. In parochies gebeurt het meestal op woensdag na de liturgie van de voorafgewijde Gaven, of los hiervan aan het eind van de middag. Soms worden dan eerst de kleine complete gebeden.

De orde van dienst van de Grote Oliezalving vindt men niet in het Triodion, maar in het Euchologion. Voor het gemak is de dienst hier als appendix opgenomen, vanaf p. 143

DE COMPLETEN VAN WOENSDAGAVOND

TRIODION *van de H. Andreas van Kreta*

4E ODE - TOON 6

irmos: De profheet werd bevreesd ...

De toebereide bovenzaal nam U op, o Schepper, tezamen met Uw ingewijden. Daar hebt Gij het pascha voltrokken en de mysteriën voltooid, nadat door de twee leerlingen voor U het Pascha was bereid.

De Alwetende had tevoren aan Zijn Apostelen bevolen naar die bepaalde man te gaan. Zalig is wie de Heer met geloof opneemt in de toebereide bovenzaal van zijn hart, met als maaltijd de vreze Gods.

Hoezeer heeft de gierigheid u verleid en tot welk een wanhoop zijt gij daardoor geraakt, dwaze Judas! Aan u alleen was de geldbuidel toevertrouwd, maar gij neigde niet naar medelijden. Gij hebt uw harde hart gesloten en Hem verraden Die alleen de Barmhartige is.

De wens der godsmoordenaars vond gehoor bij de geldzuchtige. Zij overlegden hoe zij Hem gevangen konden nemen, en reeds bood hij zich aan, terwille der zilverlingen. Tenslotte koos hij de strop in plaats van het berouw, en zo verloor hij op ellendige wijze zijn leven.

Hoe verraderlijk was de kus die door zijn groet het zwaard aanvoerde. De lippen spraken woorden van eenheid terwijl het hart op uiteenscheuring zon. Vol arglist hebt ge uw Weldoener overgeleverd aan de bloeddorstigen.

Gij kust en verkoopt, Judas, gij omhelst en komt niet om, terwijl gij vol list toesnelt. Wie kust wanneer hij haat, rampzalige? Wie verkoopt voor geld wie hij omhelst? Die kus gaat niet samen met uw schaamteloos plan.

Eer... Gij zijt ondeelbaar in Uw Wezen, onvermengbaar in de Personen: zo belijd ik U, drievoudige, éne Godheid, gelijk in macht op dezelfde troon. Tot U zing ik de grootse zang, de drievoudige hymne uit den hoge.

Nu en ... Onzegbaar is het ontvangen, en het baren gaat de natuur te boven, Moeder Gods. Want het ontvangen was uit de Heilige Geest en zonder zaad, en de geboorte was onttrokken aan de wetten der natuur, want het Kind was onvergankelijk en ging de natuur van iedere geboorte te boven, want de Nieuwgeborene is God.

KATHISMA *toon 4*

Terwijl Gij maaltijd hield, * ó Meester, met Uw Leerlingen, * hebt Gij op mystieke wijze * Uw heilig sterven bekènd gé-maakt, * waardoor wij uit het verderf wòrdèn gèrèd, ** die Uw eerbiedwaardig Lijden ver-é- ren. *

8e ODE

irmos t.6: Hem, Die de hemlse scharen ...

Om het voorschrift der Wet te vervullen heeft Hij, Die op de Sinaï de tafelen der Wet geschreven had, het oude Pascha der voorafschaduwning genuttigd. Toen werd Hij zelf tot Pascha, het mystiek Offerlam.

De Wijsheid die eeuwenlang verborgen was, hebt Gij, Christus Verlosser, aan al Uw Apostelen geopenbaard, toen Gij hen bij het Avondmaal binnenvoerde in Uw Mysteriën. Deze Wijsheid hebben de Goddragenden overgeleverd aan de Kerken.

“Eén van u zal Mij uit arglist verraden en Mij deze nacht aan de Hebreëen verkopen” sprak Christus, en deze woorden brachten ontsteltenis over de Vrienden. In pijnlijke onzekerheid kwamen zij, de één na de ander, bij Hem om Hem daarover te vragen.

In Uw rijkdom hebt Gij Uzelf omwille van ons vernederd, toen Gij van het avondmaal opstond, en U omgordde met een linnen doek; Gij boog Uw hoofd en waste de voeten van Uw leerlingen, ook van hem die U verraden had.

Wie zou niet verstomd zijn van verwondering bij het aanschouwen van deze allerhoogste, ondoorgrondelijke wijsheid? Gij, Jezus, Die de Schepper zijt van het heelal, hebt de uit leem geformeerde voeten met Uw handen gewassen en met de linnen doek afgedroogd.

De Leerling die door Jezus bemind werd en die aan Zijn borst rustte, vroeg aan Hem: “Wie is het, die U verraden zal?” En Christus antwoordde hem: “Hij die nu met Mij de hand in de schotel doopt.”

Nadat hij het brood ontvangen had, ging Judas weg van het Brood des Levens, en overwoog Hem te verkopen; hij haastte zich naar de wetsovertreders en zei tegen hen: wat geeft gij mij als ik Hem aan u overlever?

Eer... Ik vercoer God die één is in Wezen, en ik bezing Hem als Drie onderscheiden, doch niet verdeelde Personen: zij zijn Anderen, doch niet anders; want er is één Godheid, in drie Personen: de Vader, de Zoon en de goddelijke Geest.

Nu en... Verlos ons, Jezus onze Heiland, van dwaling, beproeving en van den boze. Verhoor de Moeder Gods die zonder ophouden voor ons smeekt, want zij is Uw Moeder, en kan met vrijmoedigheid tot U bidden.

9E ODE

irmos t.6: Onverklaarbaar is het baren...

Gij hebt het grote Mysterie van Uw Menswording onthuld aan Uw ingewijden, o Menslievende, toen Gij met hen aanlag bij het Avondmaal en de woorden sprak: "Eet van het levenschenkende Brood, en drink in geloof van het Bloed uit de wonde van de goddelijke zijde."

De bovenzaal werd een hemelse tent toen Christus het Pascha vierde, het onbloedige Avondmaal, de geestelijke eredienst. En de tafel waaraan die Mysterieën voltrokken werden, was het geestelijk Offeraltaar.

Christus is het grote en eerbiedwaardige Pascha dat als Brood gegeten wordt, en als Lam geslacht werd, want Hijzelf werd als offer voor ons opgedragen, laat ons allen daarom eerbiedig op mystieke wijze Zijn Lichaam en Bloed ontvangen.

Gij die het Brood des Hemels zijt, hebt het brood gezegend, Gij hebt de Vader gedankt, die U heeft voortgebracht, en Gij hebt ook de kelk genomen en aan Uw Leerlingen gegeven met de woorden: "Neemt en eet, dit is Mijn Lichaam en het Bloed van het onbederflijke Leven."

Christus, de Waarheid en de Wijnstok, zei tot de ranken, Zijn Apostelen: "Amen, Ik zeg u: van nu af zal Ik niet meer drinken van de drank van de wijnstok totdat Ik deze nieuw zal drinken met u, Mijn erfgenamen, in de heerlijkheid van Mijn Vader."

De Onschatbare verkoopt ge voor dertig zilverlingen, en ge stelt er geen prijs op dat gij zijt ingewijd in het Avondmaal en de eerbiedwaardige voetwassing. Hoe hebt ge uzelf zo volkomen van het licht kunnen beroven, hoe zijt ge ten onder gegaan en hebt ge gekozen voor een strop?

De handen die het Brood der onvergankelijkheid hadden ontvangen, grijpen naar de zilverlingen. De mond die het Lichaam van Christus en Zijn bloed in zich had opgenomen, wordt nu gebruikt om Hem verraderlijk te kussen. “Wee u,” zo klinkt het uit Christus’ mond.

Christus, het hemelse en goddelijke brood, heeft heel de wereld voor de maaltijd uitgenodigd. Komt dan, gij die Christus liefhebt, laat ons Hem gelovig ontvangen in onze lemen monden en reine harten, want Hij wordt geofferd, het Pascha dat onder ons voltrokken wordt.

Eer... Eren wij de Vader, verheffen wij de Zoon, en aanbidden wij gelovig de goddelijke Geest, de ondeelbare Drieheid en de wezenlijke Eenheid; het enkelvoudige Licht dat Drie Lichten is, het ene Leven in Drie Levenden, dat leven en licht schenkt tot aan de einden van het heelal.

Nu en... Gij alleen waart het hemels bruidsvertrek als de maagdelijke Bruid. Gij hebt God in uw armen gedragen, Die zonder verandering te ondergaan, uit u het vlees heeft aangenomen. Daarom verheffen wij, alle geslachten, u rechtgelovig, als Moeder en Bruid van God.

en als KONDAAK :

De handen waarin hij het Brood had ontvangen,
streckte de verrader heimelijk uit,
om de koopprijs te ontvangen voor Hem,
Die de mens met Zijn eigen handen geschapen had.
Zo bleef Judas zonder bekering,
de dienaar die Hem verraden heeft.

APPENDIX

TEKST VAN HET GEBED VAN DE PALMWIJDING

Laat ons de Heer bidden.

Heer onze God, Die zetelt op de cherubijnen,
En Die Uw macht hebt opgewekt,
en Die Uw eniggeboren Zoon, onze Heer Jezus Christus,
gezonden hebt om de wereld te verlossen
door Zijn kruisiging, Zijn begrafenis en Zijn opstanding:
toen Deze in Jeruzalem kwam naar Zijn vrijwillig lijden,
nam het volk, dat gezeten is in duisternis en schaduw des
doods, de symbolen der overwinning,
takken van olijf- en palmbomen,
om tevoren de opstanding te verkondigen.
Gij, Heer, behoed ook ons die hen navolgen,
en die op deze dag van het voorfeest van het Pascha
palmtakken en twijgen in onze handen houden
en die U het hosanna zingen
zoals die scharen en de kinderen,
zodat wij waardig geacht worden om met hymnen en
geestelijke liederen de levenschenkende Opstanding op
de derde dag te vieren,
door Jezus Christus onze God, met Wie Gij gezegend zijt,
met Uw alheilige, goede en levendmakende Geest,
nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen, amen.